

Paris 15-11-2008

“... ông th¹ đ² ng đ³ th⁴ tiêu b⁵ n ch⁶ t đ⁷ do c⁸ a báo chí, th⁹ tiêu tính ch¹⁰ t thông tin nhanh nh¹¹ y, ch¹² t sinh đ¹³ ng, h¹⁴ p đ¹⁵ n, đ¹⁶ đó bốp ch¹⁷ t tác đ¹⁸ ng xã h¹⁹ i cao quý c²⁰ a báo chí ...”

Ông Nguyễn Văn Linh khi m¹ i nh² n ch³ c t⁴ ng bí th⁵ năm 1986 đ⁶ ra khá c⁷ i m⁸ . Đ⁹ c ông Tr¹⁰ n Đ¹¹ góp ý, ông Linh r¹² t g¹³ n, còn t¹⁴ ra quý tr¹⁵ ng các văn ngh¹⁶ sĩ, các nhà báo.

Nh¹ ng câu nói c² a ông Linh, đ³ n nay nh⁴ u ng⁵ i còn nh⁶ . Trong 2 ngày g⁷ p văn ngh⁸ sĩ và nhà báo, ông nghe nh⁹ u h¹⁰ n nói. Sau khi l¹¹ ng nghe 9 ti¹² ng đ¹³ ng h¹⁴ , ông phát bi¹⁵ u có 20 phút. Ông nói đ¹⁶ i ý:

- anh ch¹ em ph² i t³ mình giành quy⁴ n đ⁵ do nghĩ và đ⁶ do vi⁷ t;
- hãy t⁸ mình c⁹ i tr¹⁰ i cho mình;
- n¹¹ u không đ¹² ng đ¹³ y đ¹⁴ c¹⁵ u thì không ai c¹⁶ u mình đâu;
- anh ch¹⁷ em ch¹⁸ bao g¹⁹ b²⁰ cong ngò i bút; không ai có th²¹ ngăn c²² m mình vi²³ t lên s²⁴ th²⁵ t;
- ng²⁶ i l²⁷ nh đ²⁸ o gi²⁹ i chính là ng³⁰ i bi³¹ t phát huy h³² t kh³³ năng đ³⁴ do sáng t³⁵ o c³⁶ a anh ch³⁷ em...

Trong c¹ n h² ng hái, ông vi³ t li⁴ n g⁵ n 80 bài báo N.V.L. (Nguyễn Văn Linh): "Nói Và Làm", góp ý v⁶ nh⁷ ng khuy⁸ t đ⁹ i m¹⁰ , thi¹¹ u sót trong b¹² máy nhà n¹³ c và l¹⁴ nh đ¹⁵ o.

Đáng ti¹ c là ông Nguyễn Văn Linh b² cu³ c h⁴ i b⁵ s⁶ m. Ông gi⁷ t mình khi th⁸ y các n⁹ c xã h¹⁰ i ch¹¹ nghĩa ¹² Đông Âu b¹³ nhào, t¹⁴ ng Berlin đ¹⁵ , ông m¹⁶ c¹⁷ a đ¹⁸ b¹⁹ trúng gió, li²⁰ n đóng s²¹ p c²² a xu²³ ng đ²⁴ i xin gi²⁵ vai c²⁶ v²⁷ n.

Nh¹ ng l² i khuy³ ên chí tình c⁴ a ông đ⁵ góp ph⁶ n m⁷ ra th⁸ i k⁹ kh¹⁰ i s¹¹ c c¹² a văn ngh¹³ và báo chí, v¹⁴ i nh¹⁵ ng tác ph¹⁶ m, bài vi¹⁷ t c¹⁸ a Nguy¹⁹ n Huy Thi²⁰ p, Ph²¹ m Th²² Hoài, Tr²³ n Huy Quang, Nguy²⁴ n

Duy, Đồng Thu Hoàng, Bộ Ninh, Kim Hoàng, Trần Đình Bá, Thái Duy ...

Vậy mà giờ đây, ông Nguyễn Tấn Dũng lại nói ngớ c lại.

Ông Dũng ra lệnh để ng cho phép nói đi u gì, viết ra sao thì báo m i để c nói và viết. Ban biên tập và nhà báo *không để c tự do* n a.

Ông Dũng ra lệnh: để ng b o ai đúng ai sai thì báo chí phải viết đúng như thế, dù đó là sai số thế. Như trong vụ PMU 18, để ng b o ông Nguyễn Việt Tiến không tham nhũng, rồi ông Bùi Tiến Dũng không chấp án thì báo chí phải viết theo như thế. Như vậy ông Dũng bắt nhà báo *bong ngòi bút*.

Ông Dũng ra lệnh dù cho báo Nhật và báo Mỹ nêu lên với Pacific Consultant Institute PCI và Công ty Nexon hỏi là các quan chức Việt Nam hàng triệu đôla, không báo nào để c nói đến 2 vụ này, dù cho mặt tin như, cho a nói đến việc công phóng viên đi đi u tra, lấy tài liệu, viết bài, phải hợp với ngành đi u tra và tổ chức xã hội khác, như là m i n c khác. Có phải như vậy *là trời tay nhà báo* không?

Tại sao ông Dũng lại khinh ghét nhà báo đến vậy? Ông còn tuyên bố nghiêm c m *là nhân* làm báo. Ai cũng biết với b n chủ t m i bài báo là m t số n phẩm t nhân. M i bài báo là n nh để u có ký tên ng i viết. Không có 2 bài báo viết h t nh nhau. Không có 2 tờ báo giống nhau. M i bài báo mang d u n riêng c a cá nhân nhà báo, trình độ, sở trường, lập luận, xét đoán, trách nhiệm, tay nghề, công hi n c a tác gi . Cái hay, lý thú, b ích c a m i bài báo là ở đó.

Ông Dũng c m t nhân làm báo, b n h n 10 ngàn nhà báo viết, báo nói, báo nh thành viên *ch c*

nhà n c h t để h viết theo lệnh c a để ng và chính quy n, *công ch c hoá*

trị t để ngành báo, thế là ông thế t ng đã thế tiêu

b n chủ t tự do

c a báo chí, thế tiêu tính chất thông tin nhanh nh y, chủ t sinh để ng, hợp d n, thế đó bóp chất *tác để ng xã hội*

cao quý c a báo chí.

Ông th t ng có nghĩ r ng làm nh v y là ông đã t mình th tiêu m t công c đ c l c giúp cho vi c c m quy n c a chính ông trong vi c ch ng tham ô lãng phí, ph bi n lu t pháp, xây d ng n p s ng văn minh? T ông đã l y đá n n ngay xu ng bàn chân mình!

Đi u r t l là c 14 u viên b chính tr và c chính ph không ai can ngăn ông th t ng v m t quy t đ nh h tr ng nh ng t i tằm và d i d t này. Chính cái quy t đ nh k khôi này làm cho th gi i x p Vi t Nam vào hàng th **169** trên **173** n c v t do báo chí, ch h n có Congo, Cameroun, Cuba, Mi n Đ i n. Th t đ p m t gi a th i m c a!

M t lý do có th là vì l p b chính tr hi n nay là giàu nh t v đôla, nhà c a, nh ng l kém nh t v h c v n và nhân cách. Có th nói c 14 v BCT không ai t vi t đ c m t bài báo. Cho nên h không hi u gì v báo chí, khinh ghét, d ng đ n th v i ngh báo chí.

Là nhà báo t do, tôi xót xa v i hoàn c nh hi n t i c a đ ng nghi p trong n c, vô s là b n cũ, m t s v n là b n thân, i có h n 80 đ ng nghi p tr v n là "h c viên" c a tôi trong 2 l p báo chí nh ng năm 1984-88. Tôi m n ph c nhà báo Tr n Đình Bá trong t cáo v nhà c a bê tha c a Tô Duy, tính c ng tr c c a nhà báo Nguyễn Tr n Thi t trong v ch m t c h i c a tên Đ ng Đình Loan, b n lĩnh trung th c c a nhà báo Kim H nh, lòng d ngay th t c a nhà báo già d n Thái Duy... H đ u b các quan ch c l m nguýt, do d m.

V đầy đo nhà báo không đ ng viên Nguyễn Vi t Chi n 24 tháng tù giam làm c c n c cãm h n c ng quy n c a c làng báo trong n c tràn mi ng.

Th t quá th ! Th t quá đáng! Th t không th t ng t ng n i!

Các b n trong n c đang góp lòng góp s c an i, ch a b nh cho anh Ti n đang n m trong tù, giúp ch Ti n và cháu, trong khi H i nhà báo b r i anh trong c n ho n n n. Các b n quy t đ ng v ng, không th b cong ngòi bút. H n bao gi h t các b n càng yêu quý ngh báo, r nhau tr v ng, không đi tìm ngh khác, vì các b n hi u r ng không có ngh nào thú v , đáng mê say, th t s cao quý và t do b ng ngh làm báo. Nhi u b n t m chuy n sang làm *blogger*.